

Oversigt

over udkastet til Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisituationer

Efter *artikel 1* i udkastet til Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisituationer er formålet med rådsafgørelsen at fastlægge almindelige regler og betingelser, som skal gøre det muligt for en medlemsstats særlige indsatsenheder at yde bistand og/eller operere på en anden medlemsstats område, hvis de er blevet anmodet herom af denne medlemsstat og har indvilget i at gøre det med henblik på at imødegå en krisituation.

Udkastets *artikel 2* indeholder nogle definitioner på begreber anvendt i rådsafgørelsen. Ved en "særlig indsatsenhed" forstås således enhver retshåndhævende enhed i en medlemsstat, der er specialiseret i kontrol af krisituationer. Ved "krisituationer" forstås enhver situation, hvor en medlemsstats kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at der foreligger en strafbar handling, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastruktur eller institutioner i denne medlemsstat, herunder særligt de situationer, der er nævnt i artikel 1, nr. 1, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme. Disse situationer omfatter bl.a. handlinger, der har som formål at alvorligt destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer. Endelig forstås ved "kompetent myndighed" den nationale myndighed, der kan fremsætte anmodninger og give tilladelser med hensyn til udsendelse af de særlige indsatsenheder.

Efter *artikel 3* i udkastet kan en medlemsstat anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisituation. En medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand. Bistand kan bl.a. bestå i levering af udstyr og/eller ekspertise til den anmodende medlemsstat samt gennemførelse af operationer på medlemsstatens område, herunder ved brug af våben, hvis det er nødvendigt. Embedsmænd fra den medlemsstat, der yder bistand på en anden medlemsstats område, opererer dels under den anmodende medlemsstats ansvar, myndighed og ledelse, dels inden for rammerne af deres beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning.

Udkastets *artikel 4* fastslår, at når en medlemsstats embedsmænd opererer og/eller anvender udstyr på en anden medlemsstats område i over-

ensstemmelse med rådsafgørelsen, anvendes de bestemmelser om civil- og strafferetligt ansvar (artikel 21 og 22), der fremgår af Rådets afgørelse om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (omdannelse af Prüm-traktaten til EU-lovgivning). Det følger bl.a. heraf, at når en medlemsstats embedsmænd opererer i en anden medlemsstat, har førstnævnte medlemsstat ansvaret for enhver skade, som disse – efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer – måtte forvolde under deres operationer. Den medlemsstat, på hvis område den nævnte skade forvoldes, erstatter dog i første omgang disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.

Det følger endvidere af henvisningen til Prümafgørelsens bestemmelser, at embedsmænd, der opererer på en anden medlemsstats område i henhold til rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder, sidestilles med værtsmedlemsstatens embedsmænd med hensyn til strafbare handlinger, der måtte blive begået af eller mod dem, medmindre andet er fastsat i en anden aftale, der er bindende for de pågældende medlemsstater.

Efter udkastets *artikel 6* (artikel 5 er udgået af udkastet) sørger medlemsstaterne for, at deres relevante myndigheder afholder møder og tilrettelægger fælles uddannelse og øvelser, når det er nødvendigt, med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om at yde bistand i krisesituationer.

Artikel 7 i udkastet angår afholdelse af omkostninger i forbindelse med modtagelse af bistand fra en anden medlemsstat.

Udkastets *artikel 8* angår medlemsstaternes muligheder for at anvende eksisterende aftaler og indgå ny aftaler om grænseoverskridende samarbejde.

Artikel 9 i udkastet indeholder afsluttende bestemmelser, mens *artikel 10* fastlægger ikrafttrædelsestidspunktet for rådsafgørelsen.